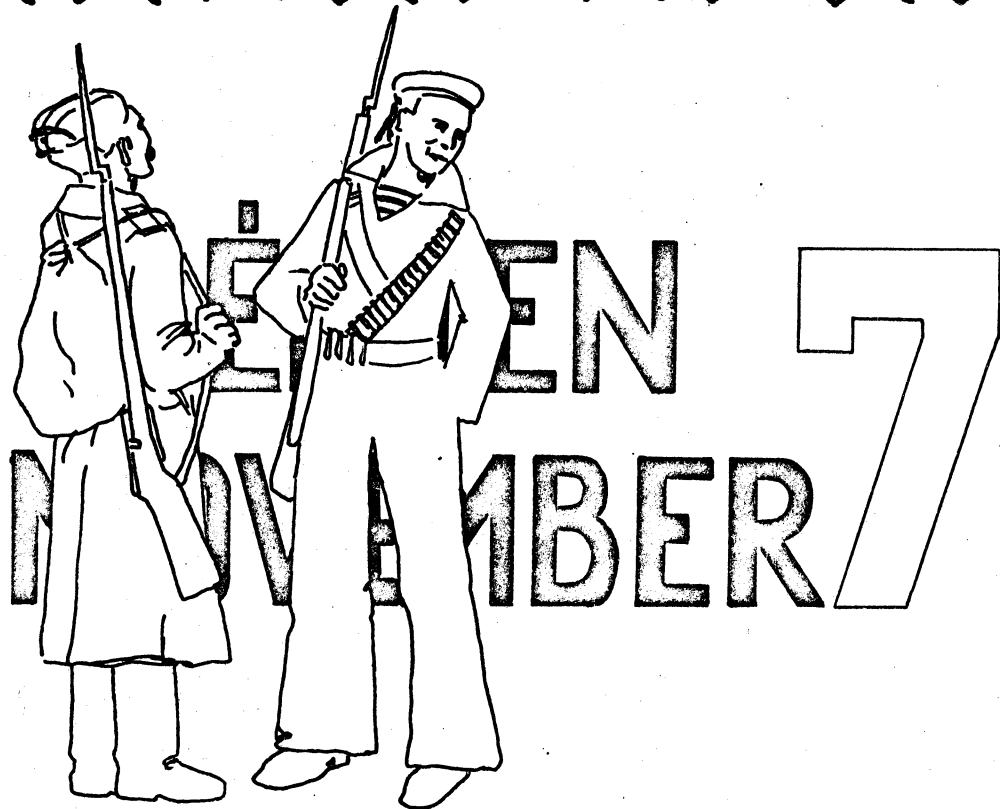
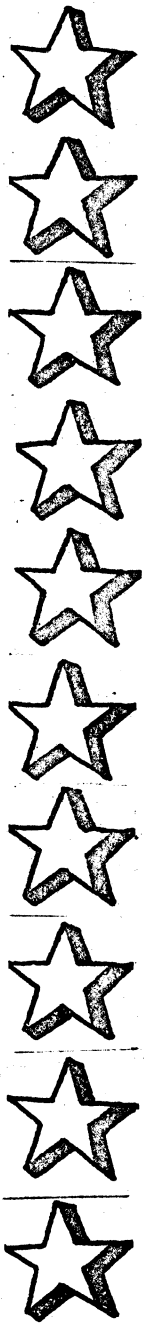

Dr. István Zoltán

KÖZHIR

Közlekedésmérnöki kari KISZ bizottság hírei I. tanévfolyam 9. szám

November 7-én ünnepeljük a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 51. évfordulóját.

Mindenki ismeri a Lenin által vezetett forradalmi munkásosztály küzdelmes és véres harcát az elnyomó burzsoázia ellen.

Most, hogy nagy tisztelettel emlékezünk a hős forradalmárok emlékére, nem szabad csak a puszta történelmi tényeket tekintenünk.

Az események mögött ott van mindig a küzdő ember, aki nemcsak a saját boldogulásáért küzdött 1917-ben, hanem megteremtette egy új világszisztem alapjait, elkövetkező generációk békés, nyugalmas életét. Ezt a küzdő, önmagát feláldozó embert kell ünnepelnünk, rá kell gondolnunk, neki tartozunk hálával.

S ha az ünnep kapcsán megemlékezünk hős elődeinkről, ne feledjük el megvizsgálni jelenlegi helyzetünket. Csak így tudjuk felmérni igazából azokat az eredményeket, amelyek megalkotója 1917 volt. S csak így tud-

juk a saját szerepünket is értékelni. Az ünnep mindig alkalmat ad, hogy szebben lássunk mindent. Pedig ilyenkor is szükség van az önkritikus vizsgálatra, megfelelően átgondolva, az elődök nyomdokain végezzük-e munkánkat a KISZ szervezetekben. Megtesszük-e a tőlünk telhető maximális erőfeszítést? Tudásunk legjavát adjuk-e, vagy azt igyekszünk-e elsajátítani? A mi feladatunk, hogy folytassuk az előző generációk által megkezdett munkát, ami nem olyan látványos már, mint az "ősöké" volt, de legalább olyan fontos. A hétköznapi forradalmiság elkoptatott fogalmába kell új színt és életet vinnünk, a munkánkkal, az eredményes KISZ tevékenységünkkel, tanulásunkkal gyarapítani, tovább építeni szocialista házákat.

S ha ezt megfelelően elvégezzük, akkor szebben és jobban ünnepeljük november 7-ét, mintha csak puszta frázisokat durrogatnánk, szép történelmi ismertetőket tartanánk! -Kor-

5 ÉVES A KÖZLEK LIK

Egy évforduló, ami miatt még nem írják fel pirossal a "NÉPEZABADSÁGOT"-ot, de még a "KÖZHÍR"-t sem. / Ez utóbbit nyomdatechnikai okok is gátolják. / Számunkra mégis egy nagyszerű dolog, annak ellenére, hogy ezt nagyon kevesen tudják: 5 éves a LIK.

1970. november 5.-én felavatott klub népszerűsége ma már vitathatatlan. Akkor kezdte el viharos életét a péntek estét kitöltő, a folyósón üzemelő klub. Volt, amikor zenekar szolgáltatta a zenét, volt amikor Oláh Gábor discozott. A kar hallgatóinak nem volt elég a folyósó. Kiméretlen harcot indítottak a pincéért. Siker koronázta harcukat, megkezdődött a pince átépítése, de közben üzemelt a "folyósó". Nem is akárhogyan! Sikerral! Amikor végre megszépült és "lakhatóvá" vált a pince, új fejezet kezdődött a klub életében.

Az addigi péntek esti "üzemet" átültetni a pincébe, és kidolgozni egy olyan programot, amely egész héten ad valamit a kar hallgatóinak. Ezt a munkát elkezdő rendezők -Oláh Gábor vezetésével- igen szép eredményeket mutattak fel.

E munkát folytatta-ha lehet még eredményesebben-a klub Halmi Gábor vezetésével. A délutánonként is nyitva tartó klub méltán vált a kar második otthonává.

De! Amikor az eredményekről beszélünk nem szabad arról sem megfeledkeznünk, hogy nekünk is tenni kellene ezért a klubért. Az, hogy többször előfordul, hogy nem mehetünk le a Lika délután, mert nincs ügyeletes, ez már "föbelővés". A rend! Arról már nem beszélek. Pénteken, amikor a bulira való felkészülés keretében a rendezők komolyan rendet raknak, akkor még van, és aztán kifújt.

Jó lenne, ha az ügyeletesek /ha vannak/ megnéznék kötelmeiket!

De! És most már ne rosszat! Kér lenne ezt az ünnepet elrontani. Reméljük, ha majd 10 éves lesz a LIK, akkor ezek már mint csak rossz emlékek élnek, a jó tulajdonságok pedig csak fokozódnak!

-Földházi György-

elfecsérelt idő

E cikkben rólad lesz szó, rólad ki az egyetemen eltöltött időből alig profitálsz. Ittlétednek akkor van értelme, ha vagy szakmailag, vagy kulturálisan, vagy emberileg, optimális esetben mindegyik területen fejlődsz. Vegyük például a nyelvtanulást. Már hallom, hogy mondd, nincs idő. Ezt éppen töled hallom, aki órákat tölt el a klubban arról beszélgetve, hogy a holnapi ZH-ra hogyan helyezkedjél. Ha egyszer összeszámolod, hogy mennyi időt fecsejtél el a lyukas órák alatt, meg fogsz döbenni. ... meg aztán nincsen nyelvérzésem, folytatod. Szerintem a nyelvérzék nem egyéb, mint érdeklődés + szorgalom. Mindkettő akarát kérdése. Megszólod és lenézed azt a társadat, aki az átlagát a nyelvekből kapott jegyekkel javítja. Nem veszed észre, hogy a nyelvtanulás nem öncélú dolog és abban is sok munka fekszik. Büszke vagy rá, hogy az orosz nyelv tíz évi tanulás után sem tudsz oroszul, pedig ez nem erény, hanem szegénységi bizonyítvány.

Kellemetlen érzésed támad, mikor a Balaton partján társad jól beszélget egy külföldi leánnyal, te meg csak nézed. Tudom, mutogatással is célt lehet érni, de néha kínosan érzed magad, ha nem azt mondd, amit akarsz, hanem csak azt, amit tudsz.

Ugyanez a szituáció külföldre is helyezhető.

Egy végzett mérnök akkor lesz jó szakember, ha ismeri szakterületének újdonságait. Az újdonságok többsége külföldön születik, nyelvtudás nélkül nehéz lépést tartani. A kiküldetések egyik titka szintén ez.

A karon működő Nyelvtudió /helye ha nem tudnád: a LIK kisterme/ kihasználatlan lehetőség. Angol, francia, német, orosz nyelvű szövegeket hallgathatsz ott magnószalagon. A magnótanulás egyik előnye a kiejtés jó elsajátítása. Hetenként kétszer tanári konzultáció is van.

Persze mindez csak akkor érdemes, ha rendszeresen lejársz. Ezt a cikket lelkiismeretem megnyugtatóására írtam, az alsóbb évfolyamoknál talán még nem késtem el.

-VIGH TIBOR-

Kierőszakoltak egy cikket!

A múlt heti KÖZHÍR-t olvasva szükségesnek éreztem, hogy válaszoljak az "E klub!?" című cikk írójának. Megjelent egy olyan írás, amelyik nem hogy a valóság -nak nem megfelelő adatokat tartalmaz, de egyenesen ellentéte annak. Egy ember véleménye az állítólagos "köz" nevében. Nem cáfolni akarok, mert akik a vasárnapi E klubba járnak -nem be-tévednek - azok úgyis ismerik a tényeket, de akik eddig nem jártak a klubba, azokat félrevezet-heti ez a cikk.

Néhány szót a vasárnapi klubról: 1967 óta működik, és már indulásakor látogathattak munkások. Az egyetemi KISZ bizottság ebben az évben is engedélyezte, hogy munkásfiatalok is járjanak a klubba.

Az elmúlt három évben összesen két alkalommal csattant el a pofoz a klub falai között. Az utóbbi időben nőtt a látogatottság. Ide nem téved be senki, mert aki be akar jönni, annakelőre megfontolt szándékkal du.5 órakor sorba kell állni, ha csak nem biztosította elővételben a jegyét.

A műsor színvonalára egyéni megítélésű. De ha valakinek az ország legjobb beatzenekarei "kutyaütők", akkor ennek az embernek izlésfica-ma van. Az elmúlt másfél hónapban minden elérhető és élvonalbeli magyar együttes fellépett a Vasárnapi E-ben. Ez tény! De a kiserő együttesek között sem akadt egy sem, aki ORI vizsgával nem rendelkezett volna. Ha klub lejtőn lenne és rossz hire lenne, akkor nem járnának oda szívesen a könnyű műfaj képviselői. Ugyanis a szeptemberi nyitás óta vendégként vagy előadóként szinte minden-kivel lehetett találkozni a klubban.

Ezek a tények lettek bemu-tatva ellenkező előjellel a múltkorai cikkben. Ez erőszakolta ki belőlem ezt a cikket.

Elkerülhető lett volna minde-z, ha a KÖZHÍR munkatársa engem, vagy valaki más illetékest megkér-dez, úgy ahogy azt a Mária utcai kollégium stúdiója megtette.

Czakó László
Az E klub főrendezője

ROK KLUB

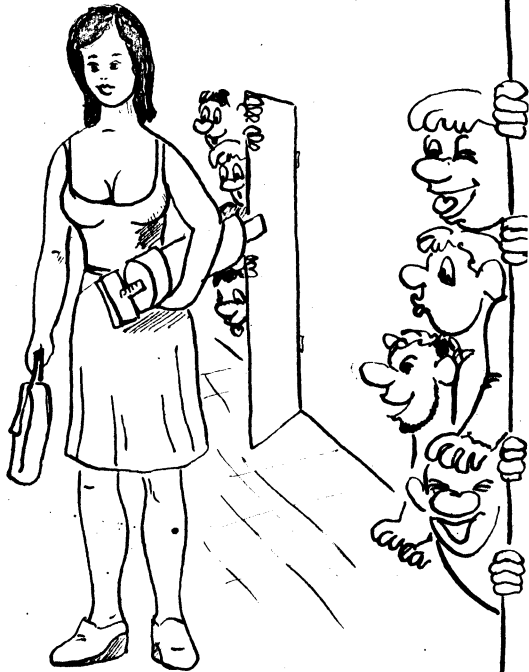
1975. NOV. 4. 1/3.

"A MAGYAR GAZDASÁG
HELYZETE"

Koszorúzás

November 5-én, szerdán 12 órakor koszorúzási ünnepély az Egyetem kertjében levő szovjet hősi emlékműnél. Gyertek!

egyetemista lányok

Az egyetemista lányok különös lények. Kialakulásuk a női egyenjóság kezdeti törekvéseiből vezethető vissza. Ugy kell nekik. Egyetemünkön nem is nagyon honosodtak meg. Arányuk a fiúkhoz képest 5-10%. Ez az arány Géptan i.v.-én 50%-ra is nőhet.

Lobbanáspontjuk általában magasabb, mint más /nem egyetemista/ lányoké. Ez egyrészt magasfokú fiúsításnak, másrészt tudományos világnézetüknek tudható be.

Osztályozásuk Kis K. Tóbiás, a nagy női szivspeciálista szerint:

- A., van klapjuk;
- B., nincs klapjuk;
- A/1. az egyetemen van a klapjuk;
- A/2. nem az egyetemen van a klapjuk;
- B/1. csinosak;
- B/2. nem csinosak.

Tóbi szerint az A/1 csoporttal nem érdemes foglalkozni /kockázatos, reménytelen, stb./ Az A/2 csoportnál már nagyobb a valószínűsége, hogy leesik valami /L. Hódító Hugó: A távoli szerelem hátrányai c. művét/. A B/1 csoport kiszámíthatatlan. Nem érdemes rájuk sok időt pazarolni. /Az idő pénz, és végül mindenért fizetni kell! / A B/2 csoportnál már érdemes elidőzni. Stabilitáspontjuk van /L. Szerkezeti anyagok technológiája II. Belső szabályozás/.

Kis K. Tóbiás ezt az osztályozást ki akarta bővíteni más, kevésbé jelentős tulajdonságok szerinti osztályozással. De ezt a felesége már nem engedte neki.

- FÖLDHÁZI GY -

"Levelek"

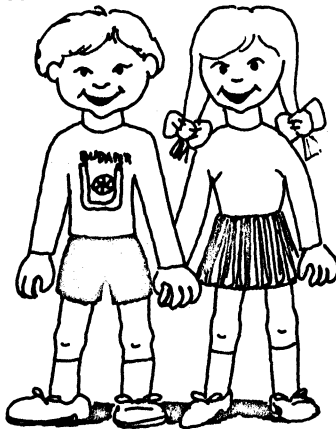
A szerkesztőségünkbe érkező levelek között többször találunk olyat, amelynek szerzője számunkra ismeretlen, mivel csak a névjegye ill. beceneve található a papíron. Így nem közölhetjük le a cikkét, mert - véleményünk szerint - minden írónak felelősséget kell vállalnia i-

rásáért. Amennyiben még időben megismerjük az író /volt már, hogy csak véletlenül/, akkor természetesen megmondhatjuk neki a véleményünket és megbeszélhetjük milyen formában is kerüljön gépelésre írása. Már hallom a kérdést: - Akkor miért jelenik meg az újságban mégis aláíratlan vagy csak névjegyvel megjelölt írás? A válasz első része egyszerű és bosszantó: egyszerűen megelégedünk róla. A névjegy is csak addig takar ismeretlen szerzőt, amíg a kíváncsi olvasó nem érdeklődik a szerkesztőségnél. Ezek után már logikusan következik, hogy ha mi sem ismerjük a szerzőt, akkor hiába érdeklődik akárki, nem tudunk felvilágosítást adni. Eppen ezért vád érhetné a cikk íróját, hogy fél felfedni kilétét és

csak jól odamondogatni, kritizálni akart. Ugy gondoljuk, hogy csak az az őszinte vélemény, kritika, megjegyzés, amely mellett kiáll szerzője.

Ezért kérünk minden kedves írásra kész hallgatót, oktatót, dolgozót, hogy vesse oda a papírra nevét és tankörzámát /ill. egyéb helykoordinátáját/ Előre is köszönjük és várjuk a levelek, irások özönét. Ha a későbbiekben megjelenne aláíratlan írás, ezért szíves elnézést kérünk.

Boros András

- A héten ne gyertek Lük bulira, mi sem megyünk, mert az ünnep miatt elmarad!

"A legjobb pinceklub"

Emlékszem még a négy évvel ezelőtti első péntek estére itt, az egyetemen. Többen is tanakodtunk, hová kellene menni. Kicsit még félszerek voltunk, tétovák.

Frissen élt bennünk a "sereg" hagyománya, félig kopaszon, megnyírbált önbizalommal érkezünk a vágyak városába, ahogy 11 hónapig egymás közt becéztük Pestet.

Az első találkozásunk egyetemi klubbal: a régi Lük.

A hosszú, félelemleti folyósóra kitett asztalokkal, gyertyafénnyel, a bár félmohályával, a táncolók látványával. Ugy éreztük magunkat, mint egy betévedt idegen valamelyik ismeretlen városban, de azért örültünk is, hogy van egy jó hely, ahová el lehet menni felejtetni, kikapcsolódni, örülni vagy szomorkodni. A régi klubból ma már csak az emlék - a nosztalgia egy eltűnt hely után maradt meg.

Kaptunk egy valamivel nagyobb Lik-at és egy teljesen új társaságot, akiket le kellett csalogatni, hozzászoktatni a pincehez.

Néhány napja egy Lik rendezővel beszélgettem, nemsokkal azután, hogy olvasta a KÖZHÍR-ben az E

klubról szóló cikket.

Röviden elmondta véleményét, amely egyben a Lik problémája is.

Míg a legtöbben tudjuk azt, hogy vasárnap az E klubban nem a legjobb társaság gyűlik össze, s nem lehet jól eltölteni

azt a néhány órát, addig elfelejtjük, hogy van egy saját klubunk péntek este. Mert az a tény, hogy egy-egy alkalommal a közönségnek csupán csak 40 %-a kari,

a többiek más egyetemokről, főiskolákról verbuválódnak össze.

Tehát csináltunk kari klubot, de másoknak. Pedig a Lik többek véleménye szerint a legjobb pinceklub Pesten!

Itt van az orrunk előtt egy jó lehetőség csak nem akarjuk kihasználni.

A rendezők is szeretnék azt, hogy munkájukkal társaik igényeit elégítsék ki, s hozzásegítsék őket egy kellemesebb eltöltött estéhez, egymás között.

-Tóth Sándor-

GRATULÁLUNK!

Dr. Kelemen Tibor egyetemi tanárnak intézeti igazgatóhelyettesnek, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület fennállásának 75. évfordulója alkalmából eredményes munkájáért kapott kitüntetéshez.

A kari KISZ bizottság nov. 7.-i megemlékezését és jutalmazási ünnepségét nov. 4.-én 18 órakor tartja.

Mindenkit szeretettel várunk!

Ismerd meg az oktatóidat

Nem kell megijedni, a fenti címen meghirdetett mozgalom nem az előadások látogatottságának előmozdítását szolgálja. Mi ugyanis megismerjük őket, legkésőbbben a vizsgán, igaz lehet, hogy akkora már késő /most látom mily óriás ő - József A. után szabadon/ Mindenki ismeri azonban azt a kérdést vizsga után: -"Kinél mentél át?" Ugye ismerjük azokat a híreket is: XY átenged mindenkit, Z nem ad jelest stb. Csodálatos módon ezek a hírek megülnek közöttünk. A tanszék jó részének sejtelmük sincs oktatók vizsgarendszeréről. Rutinos öreg professzorok, évtizedek óta vizsgáztatnak, évtizedek szubjektivitása érvényesül a vizsgajegyekben. A tanszék pedig nem lát, nem hall semmit.

Az elmúlt hetekben voltam egy tanszéki értekezleten, ahol felvetődött az a kérdés, egy idős professzor vizsgáin döntő jelentőségű az évközi ZH eredmény, vagy az esetleges sikertelen vizsga. A tanszék részéről jelenlévő oktatók megdöbbenése óriási volt, hőszen évről évre hasonló vizsgaeredmények születtek. Az elégtelések száma elenyésző volt, nem is gondolták szükségesnek megnézni a vizsgák menetét.

Középfokú és alsófokú tanítézetünkben van egy jól bevált szokás, amit úgy hívnak "hospitálás". Ez szabadon annyit jelent: óralátogatás. Azt hiszem, egyetemünk hírnevének nem ártana, ha ezt nálunk is bevezetnék.

Sokszor látjuk, hogy egy rutinos professzor előadásán fiatal tanáregédek jegyzetelnek, tanulnak az "öregtől". Onmaguknak kiszűrik a hasznosat ami gyenge az előadásban, azt elhagyják a saját praxisukban. Ezek a tapasztalatok azután leülepednek, de nem jutnak el az égis, azaz a tanszéki értekezletig. Javaslom, hogy a tanszék saját maguk tájékoztatására egy-egy előadásra és vizsgára küldjék el "BNSZ megfigyelőket". Megkérem tanszéki képviselőinket, támogassák ezt a javaslatot a tanszékeknél, vigyük győzelemre az "ISMERD MEG OKTATÓIDAT" mozgalmat.

-PUTYÓ-

Parkolj vagy Parkoldj

Az a tény, hogy a kari gépjármű állomány örvendetesen megnövekedett de ezért parkolót csinálni az udvarból, ezzel egyáltalán nem értek egyet. Hetek óta figyelem, hogy az udvarban rendszeresen 30-40 gépkocsi parkol. Ezek reggel jönnek és délután távoznak, tehát nem a gyors összeköttetést biztosítják Buda és Pest között. Aki Budáról jön át előadást tartani, az nem áll be arra a két órára az udvarba parkolni. A kar létszámának 5-6 %-a /oktatókat éshallgatókat egyaránt beleértve/ jár pusztán kényelmi szempontokból gépkocsival az egyetemre. Parkolási gondjait eddig is meg tudták oldani, próbálják meg ezután is. Az udvar ésszerű kihasználása nem lehet parkolóhely létesítése. Sokkal nagyobb örömmel fogadtuk volna mi, a 90% "kisebbség", ha az udvarból egy fűvel, padokkal, bokrokkal, parkosított pihenőterület lesz, ahol kora tavasztól késő őszig a lyukasóráinkat hasznosan tudnánk eltölteni. Az udvar területe megfelelő ahhoz, hogy tornatermeink is bővíljenek egy szabadtéri kosárlabda pályával, és ha mindez megvan, még mindig elfér egy 20-30 férőhelyes parkoló az egyik sarokban; szigorúan azok számára, akiknek a munkájához elengedhetetlenül szükséges a gépkocsi használat.

-PUTYÓ-

Ránki Dezsőt a Műegyetem szífonikus zenekara kíséri 1975. nov. 6-án 19. órakor a Diszteremben / K. ép./

REGGEL
 $HB dt = AB$
 ESTE

- Hallgatók részére:
 November 6. szombati oktatási rend
 7. oktatási szünet
 8. heti pihenőnap
 9. rektori szünet
- Oktatóknak:
 November 9. rendes munkanap

kivédjük

A magyar focit szapulni már nem tartozik a halás feladatok közé. A focistákat mérgező kór azonban viharos gyorsasággal terjed. Mert mi volt a focitársadalom általános mentalitása? Elfocizunk egy ideig, aztán edzők leszünk, mindenesetre kivédjük ezt a pár évet. /Amíg szóba jöhet, hogy zürös munkát végeztünk./

A minap hallottam, hogy egy vizsgáról így nyilatkozott egy társunk: Öregem, ezt jól kivédtem!

Szapuljuk egyetemünket, hogy mérnökgyártás folyik, nem az egyéni rátermettség csiszolására törekszük. De, ha kapunk pl. egy rajzfeladatot, mi történik? A megoldás vázlata: 1. A tavalyiak közül kinek volt ugyanaz? 2. Ide vele! Előre epigo-nok! Mert - ez a benyomás - a tehetség java része, s a rátermettség egésze erre fordítódik. Beadáskor: jól kivédjük! Igaz, csak pár rajzfeladat van az 5 év alatt. Na és az a pár vizsga, amit majd jól ki fogunk védeni! No és az az 5 év, amit an block kivédhetünk! Aztán már csak 40-50 év -amit, nagy egyetemi gyakorlattal már könnyedén kivédünk, - és vége a nagy focimeccsnek. Persze, ezt mi nyertük meg: két félidőt kibekeltünk.

Vagy van köztünk, aki csatár akar lenni?

-VARI PÉTER-

Kedves Jányok!

Nők éve ide, nők éve oda félreteszem férfiúi lovagiasságom és ha tetszik ha nem, fejmosást tartok számotokra! Ti már mind egytől-egyig olyan egészségesek vagytok és kisportoltak, hogy egy kis testmozgásra már nincs is szükségetek?

Vagy olyan magasan hordjátok az orrokat, hogy a sportplekátokat már észre sem veszitek?

Esetleg más okai is voltak annak a ténynek, hogy a kari női tollaslabda bajnokságon mindössze egyetlen hölgy jelent meg - amely köztudottan kevés egy mérkőzés lejátszásához! -

Az eset már megesett, rajta csak tavasszal tudtok változtatni!

De akkor remélem az összes lány részt vesz a sportvetélkedőn, nem hagyjátok hátra ugrálni, szervezni azokat a derék sportfelelős fiukat.

Addig is ideje lesz elkezdni az edzéseket, a mozgást, mert az a sok ülés árt a szép alakotoknak!

-Kórádi-

MUNKAREND

KÖZHÍR, kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ bizottsága
 felelős kiadó: Hámosi Csaba
 felelős szerkesztő: Paróczy János
 főszerkesztő: Kórádi Gyula
 főszerkesztő hely.: Boros András
 e számunkat gépelte Demeter Agi
 Készült a BME sokszorosító üzemében a 41 343 758 számú megrendelés alapján.
 1975. november 4.